ד׳ זוגין מן כ״ב בסיפ׳ חד מ׳ נסיב אות וחד׳ מלה ורנ ויין. חח׳ אור ונסיב יתיר מלה ונסיב׳ את יי׳ אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׳ אתו את יי׳ אלהיך תירא אתו

חזוז

תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׳ שנים על פי שנים עדים או׳ שלשה עדים׳ שני על פי שני

עדים או על פי שלשה עדים׳ ולא אבו אשר אמר אליהם זאת המנוחה׳ לא אבו כי עם מרי הוא בנים לא אבו שמוע תורת יי׳׳ ואפלה ויהי

בהכתב ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק׳ ואפל ויהי בהנבאי ופלטיהו בן בניה ואזעק קול גדול: